

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

LISTOPAD 2024

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci,

dokončuje se oprava vstupního schodiště našeho kostela. Uvnitř tohoto čísla najdete také rozhovor s panem kameníkem, který opravu schodiště vedl a prováděl. A v neděli 10. listopadu bude mše svatá v 10 hodin sloužena na poděkování za opravu schodiště s prosbou o požehnání pro všechny, kdo se na ní podíleli. Ocituji nám při této příležitosti krásná slova Romana Guardiniho z jeho proslulé knížečky *O posvátných znameních*. (Nedejte se prosím rušit starším překladem.)

V nejprostších věcech tkví největší tajemství.

Máme tu například stupně (schodiště). Jistě už nescetněkrát jsi po nich vystupoval. Ale uvědomil sis, co se přitom v tobě dalo? Neboť něco se v nás děje, když vystupujeme. Jenže je to velmi jemné a tiché a člověk to snadno pomine. Hluboké tajemství se zde zjevuje. Jedno z oněch dění, která vystupují z hloubky naší lidské bytosti; dění záhadné, nelze ho vysvětlit rozumem, a přece mu každý rozumí, neboť rozechvívá naše nejhlubší nitro.

Když vystupujeme po stupních, tu nestoupá jenom noha, nýbrž také celé naše bytí. Také svým duchem vystupujeme. A činíme-li to s rozmyslem, pak se nám zdá, že vystupujeme k oné výši, kde je vše velké a dokonalé; to je nebe, kde sídlí Bůh.

Ale hned cítíme tajemství. Cožpak Bůh je nahoře? Pro něho přece není žádné nahoře ani dole! K Bohu přece přicházíme jen, stáváme-li se čistšími, upřímnějšími, lepšími. Ale co má zdokonalování společného s tělesným vystupováním (vzhůru)? Co má čistota společného s pobytem ve výši? Jenže zde už nelze nic vysvětlovat. Dolejšek je zkrátka už svou podstatou podobenstvím pro věci nízké, špatné; hořejšek podobenstvím pro věci ušlechtilé; dobré a řádné vystupování (vzhůru) nám mluví

o výstupu našeho bytí k „Nejvyššímu“, k Bohu. Nemůžeme to vysvětlit, ale je tomu tak; cítíme to, vidíme to!

Proto vedou stupně z ulice ke kostelu. Ty říkáš: „Vystupuješ do domu modlitby; blíže k Bohu.“ Z lodi chrámu opět stupně do chóru (do presbytáře); ty říkáš: „Nyní vcházíš do svatyně svatých.“ A stupně nesou člověka vzhůru k oltáři. Kdo po nich kráčí, tomu říkají jako kdysi Bůh Mojžíšovi na hoře Horeb: „Sezuj obuv svou, neboť zde je země svatá.“ Oltář je prahem věčnosti.

Jak je to veliké! Chápeš? Teď budeš po stupních vystupovat vědomě. S vědomím, že to jde vzhůru. Necháš všechno nízké dole a budeš opravdu stoupat „k výšinám“, není-liž pravda? Ale nač tolik řečí? Aby se ti uvnitř vyjasnilo, aby se v tobě dalo „vystupování k Pánu“ – to je vše, na čem záleží.

Po krásně opraveném schodišti nám i vystupování duchem půjde líp! Ať vás všechny provází Boží požehnání!

P. Gorazd

FARNÍ POUŤ DO PUSTIMĚŘE (7. 9. 2024)

Měli jsme za sebou první školní týden a bylo velké horko. Možná proto se nás na pěší část pouti vydalo poměrně málo, vlastně jediná rodina. Ale na druhou stranu – které rodině se poštěstí, aby při putování měli otce Gorazda jen pro sebe?

Naše šestihlavá tlupa se s otcem Gorazdem vydala od vyškovského nádraží směrem ke kdysi velmi známému poutnímu místu v Pustiměři u Vyškova, kde stával klášter Děťství Ježíšova sester benediktinek. Bylo zářivé sobotní dopoledne a šest kilometrů po cyklostezce mezi úchvatnými poli a s výhledem na pomalu se přibližující bělostný kostel sv. Benedikta nám uteklo až moc rychle. Jsme vděční za ten čas, kdy jsme měli možnost probrat s otcem Gorazdem kde co (u nádraží došlo i na jednu svátost smíření!).

Před pustiměřským kostelem se náš počet ztrojnásobil – připojili se k nám další poutníci, kteří přijeli až na bohoslužbu.

Pan farář Josef Beníček na nás byl připraven. Prožili jsme krásnou bohoslužbu, i se zpěvy (dvě kytary a ukulele k tomu!), a otec Gorazd jen zářil! (Mimo jiné na tom mají zásluhu pustiměřský zlatý ornát – asi nejzlatější ornát, jaký jsem kdy viděla – a kostel prozářený poledním sluncem.)

Po bohoslužbě se nás pan farář ujal jako průvodce a my jsme si s ním mohli důkladně prohlédnout všechny tři chrámy, které stojí jen kousek od sebe: kostel sv. Benedikta ze samého počátku 20. století, kapli sv. Anny z první poloviny 17. století a zbytky románské rotundy sv. Pantaleona z přelomu 11. a 12. století, kde býval pohřben olomoucký biskup Jan Volek.

Smutné bylo, když pan farář na otázku, jestli je pustiměřská farnost živá, ukázal ke hřbitůvku u rotundy a řekl: „Všichni moji

farníci jsou tam. Teď je to poušť. Však víte, jak se to tady jmenuje.“

Po obhlídce celého areálu jsme zamířili k nedalekému prameni na okraji louky pod lesem, kde probíhá hranice vojenského újezdu Březina. Tam jsme si rozložili deky a snědli všechno, co jsme měli v batozích a košíkách. Děti pak budovaly vodní dílo u osvěžujícího pramene.

Byl to požehnaný čas. Myslím, že každá pouť člověka promění. Nezáleží tolik na tom, jestli ho na konci čeká Compostela, nebo Pustiměř. Hlavní je úmysl jít za Pánem. A když se jde tak společně, je to skvělý způsob, jak se navzájem trochu poznat s ostatními farníky. Pojdte příští rok s námi!

Marcela Koupilová

P. S. Nějak jsme zapomněli fotit, a tak je naše fotodokumentace trochu neúplná...

Návštěvnost bohoslužeb ve farnosti Olomouc – Hejčín

Poznámka: v kostele je 240 míst k sezení. Za dvě mše je tu počítána celková kapacita 480 míst.

Farnost Olomouc – Hejčín				
Děkanát	Olomouc			
Pořadí sčítání	První	Druhé	Třetí	Průměr
Datum sčítání	6. 10. 2024	13. 10. 2024	20. 10. 2024	2024
Celkový počet mší	2	2	2	2,0
Mši ve farním kostele	2	2	2	2,0
Počet míst k sezení	480	480	480	480,0
Lístků vydaných	223	194	234	217,0
Lístků odevzdaných	223	194	234	217,0
Obsazenost míst v %	46,5	40,4	48,8	45,2
Průměrný věk	42,8	42,5	38,6	41,3

Návštěvnost bohoslužeb ve farnosti Horka nad Moravou

Farnost	Horka nad Moravou			
Děkanát	Olomouc			
Pořadí sčítání	První	Druhé	Třetí	Průměr
Datum sčítání	6. 10. 2024	13. 10. 2024	20. 10. 2024	2024
Celkový počet mší	1	1	1	1,0
Mší ve farním kostele	1	1	1	1,0
Počet míst k sezení	158	158	158	158,0
Lístků vydaných	58	62	56	58,7
Lístků odevzdaných	58	62	56	58,7
Obsazenost míst v %	36,7	39,2	35,4	37,1
Průměrný věk	49,5	48,9	50,2	49,6

MYSLET NA DOBRO DRUHÝCH

ROZHOVOR S KAMENÍKEM JIŘÍM REJDOU

Celková oprava schodiště, kterou u nás provádíte, je velký a krásný kus práce. Zajímá nás, jací lidé něco takového dělají a dokáží. Můžete nám říct něco o sobě?

Jmenuji se Jiří Rejda a za vše vděčím Bohu: za život, rodinu i práci. Pocházím z Brumova-Bylnice, mám ženu Kateřinu a čtyři děti. Mám dílnu s ateliérem, ve které realizujeme jednoduché drobnosti, ale i ty nejsložitější realizace z oborů kamenických, restaurátorských a sochařských. Z domova celkem nerad vyjíždím za prací, a pokud ano, tak se chci vrátit do večera.

Z našeho pohledu jsme po předchozím marném hledání našli vaši kamenickou firmu na poslední chvíli. Jistě jste měli už jiné plány, a přece jste zakázku u nás přijali. Hrál v tom nějakou roli to, že jsou to schody do kostela?

Na sakrálních dílech pracuji velice rád. Nejsou jednoduchá, naši předkové to vše vytvořili z lásky k Bohu, jak nejlépe uměli, je to velký odkaz zbožnosti lidí této země. Proto dám rád přednost práci na sakrálních dílech. Když tvořím sochy svatých, restauruji kříže nebo kompletuji kamenné presbytáře v kostelích, vždy mám pocit blízkosti Boží a domova. Při první obhlídce schodů mi otec Gorazd řekl: „Pane Rejdo, udělejte nám je.“ Byl to projev důvěry, které si vážím. Spolu s tím jsem si uvědomoval, co to pro mě bude znamenat: časově to napasovat do realizací, které mám většinou i rok dopředu připravené. Upřímně, byla to pro mě komplikace. Práce na schodech před kostelem v Hejčíně patří k náročným realizacím. Často se při restaurování kamenných křížů setkávám s nápisy: „Modli se a pracuj,“ nebo: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“ Prostě musel jsem zapřít sám sebe a využít po-

tenciál, který mám bez-
tak od tebe, Bože, a jít
do toho.

Co pro vás znamená víra v Boha?

Pro mne víra v Boha znamená velikou životní jistotu. Směr, který udává deset Božích přikázání, je naprosto dokonalý. Vše dobré je od Boha. A za nic zlého Bůh nemůže, naše různá lidská selhání nás od Boha vzdalují a přibližují k hříchu. Mám pocit, že jsem toho od Boha dostal hodně, a cítím za to zodpověd-

nost. Zodpovědnost, abych tento krátký čas života na světě hloupě nepromrhal. V rodině, ve vztazích a práci.

Prožil jste někdy něco, co vás ve víře výrazně posunulo dopředu, upevnilo nebo prohloubilo? Podělil byste se s námi o to? Co to bylo?

Zažil jsem mnoho osobních chvil Boží blízkosti, obrovské jistoty v náročných situacích a životních rozhodnutích. Na to, abych popsal to, jak mne Bůh v životě vede, bych spotřeboval velké množství papíru.

Ale jednu příhodu vám popíšu.

Chtěl jsem kupovat pilu na kámen a kámen si řezat. Obnášelo to velmi mnoho věcí s tím spojených, stavebních příprav, koupě strojů, cestu do Itálie a dovoz prvního kamionu kamene. Bylo toho na mě samého příliš, tak jsem to v hlavě zamítnul. Bylo období jarních prázdnin a s ženou a dětmi jsme jeli na hory do

jednoho diecézního střediska pro mládež. Byl to týden sportu s rodinou, denní modlitby, nešpor i mší a do toho tam celý týden trénovala křesťanská kapela, tak se i hodně zpívalo.

Přijeli jsme z hor a všechny obavy a nejistoty zmizely, měl jsem naprosto jasno. Během velice krátké doby jsem vše potřebné zajistil, provedly se stavební úpravy, nakoupily stroje a mnoho dalšího. Vydali jsme se ještě na pracovní cestu do Itálie, vybrat a nakoupit kámen. Při zpáteční cestě se mi v Rakousku na dálnici uvolnila řadící páka. Mohl jsem s ní dělat za jízdy, co chtěl, a ona byla volná – vyřazeno. Krásné na tom bylo, že jsem na nuceně vyřazenou rychlost přesně dojel na odbočovací pruh, který tam byl asi po 30 km. Auto jsme dotlačili k jednomu zemědělci a jeho garáži.

Nejsem mechanik. Ale přesně jsem měl ten pocit a víru, že odjedeme. Sáhl jsem do útrob vozu a při pohybu řadící pákou jsem zjistil, že něco, co vede do převodovky, je uvolněno. Poprosil jsem toho pána, vlezl mu do garáže a vzal jsem si tam jeden šroub, asi tak 6 cm dlouhý. Tu volnou část, vedoucí od řadící páky s dírkou, jsem poslepu strčil k otvoru u převodovky a šroub jsem tam volně zasunul jako kolík, který spojí traktor s vlečkou. Nasedli jsme do auta a jeli. Nejprve jsem velice opatrně a minimálně řadil, abychom dojeli domů. Doma jsem se objednal v autorizovaném servisu. Čtrnáct dní jsem auto ještě používal a běžně jezdil, řadilo tak dobře jako nikdy. Auto jsem tedy dovezl do Zlína se závadou na řazení. Čekal jsem tam a najednou vyšel hlavní mechanik s otázkou, kde je ten pán od toho auta, co opravují to řazení. Slyším: „Pane Rejdo!“ Přišel jsem za mechanikem, ten mne vzal k autu (ten šroub měl v ruce) a řekl, že se jdeme projet. Jeli jsme a ptal se, jak to řadí. Říkám: „Skoro tak dobře jako s tím šroubem.“ Cituji teď jeho slova: „Pane Rejdo, to auto nemohlo s tímhle šroubem řadit, opravuji tyhle auta odjakživa, ale s tímto jsem se v životě nesetkal. Všechno je tam na setiny milimetrů...“ Šroub mi strčil do ruky a ještě jednou mi řekl, že je nemožné, aby to auto bylo s tím šroubem pojízděné. S úsměvem jsem mu řekl, že jsem ho tam strčil jako prv-

ní věc, kterou jsem vyhrabal v garáži v Rakousku, dojel jsem s ním domů a čtrnáct dní ho používal. Chtěl zřejmě slyšet, že k nim vůz dovezla odtahová služba a že se jedná o vtip, protože vypadal, že večer neusne a bude se snažit všechno pochopit rozumem. Je mnoho věcí, co v životě my lidé známe a umíme vysvětlit, a je toho ještě mnohem víc, co vysvětlit nedokážeme a co přesahuje naše možnosti chápání.

Co přejete těm, kdo po vámi opravených schodech budou chodit?

Chtěl bych popřát, aby po schodech chodilo dostatek věřících. Aby lidé chodili do kostela jako do domu svého Otce. Chci také poděkovat farnosti Hejčín a bratrům karmelitánům za vstřícnost.

Životní cesta člověka by měla být především službou druhým, měli bychom myslet na dobro druhých.

Podívejte se také na webové stránky www.kamen-rejda.cz.

Připravil P. Gorazd

ADVENTNÍ VĚNCE

V sobotu 30. listopadu (sobota před 1. adventní nedělí) **v 15 hodin v hejčínském kostele** se již tradičně budou vyrábět adventní věnce. Zvu všechny, kteří jsou ochotní pomoci při výrobě. Výtěžek z prodeje bude odeslán na pomoc oblastem zasaženými povodněmi. Materiál na výrobu bude zajištěn, jen nástroje je potřeba si donést s sebou (kleště, tavnou pistolí). Na výrobu vlastního věnce si, prosím, doneste materiál svůj, Charita má omezenou kapacitu. Letos však **nedostaneme zelené větvičky** – může-li někdo zajistit, přivítáme smrk, jedli, tůje.

Cena věnce by měla být 300 Kč (a více). Prodávat se budou po mši svaté v 7 hodin a v 10 hodin. **Kdo by měl zájem věnec si koupit, запиšte se, prosím, co nejdříve na objednávkový list v kostele** (potřebuji objednat dostatečné množství materiálu).

Za jakoukoli pomoc, ať už při výrobě nebo finanční při prodeji, děkuji.

Dáša Hubičková

VÁNOČNÍ DÁRKY PRO DĚTI NA UKRAJINĚ

Také letos Arcidiecézní charita Olomouc pokračuje v projektu „**Vánoční balíček pro Ukrajinu**“. Tento tradiční humanitární projekt je zaměřen na přinášení radosti a naděje dětem na Ukrajině, které se ocitly v obtížné životní situaci. Do letošního ročníku je zařazeno celkem 461 dětí z dětských domovů. Charita Olomouc pro dárky zřídila sběrné místo v prodejně Dobrodruhá. Můžete-li, zapojte se také!

Stačí si vybrat dítě a pořídit mu dárek v hodnotě 1 500 až 3 000 Kč. Zabalené dárky můžete nosit na sběrné místo nej-

později do **15. listopadu 2024**. Seznam dětí a veškeré další informace k dárečkům naleznete zde: <https://darek.charitapro-ukrajinu.cz/index.php>.

S díky

*Dagmar Hubená
koordinátorka dobrovolnictví
Centrum dobrovolnictví Matky Terezy*

HLEDÁNÍ NOVÝCH FOTOGRAFŮ SPOLKU ČLOVĚK A VÍRA

Společenství křesťanských fotografů Člověk a Víra hledá fotografy pro nové výzvy. Jejich úkolem bude dokumentovat život církve v kostelech i mimo ně a evangelizovat obrazem. Snažíme se o osobní rozvoj fotografů, poskytujeme školení a konzultace, vystavujeme nejlepší fotografie, organizujeme duchovní obnovy, budujeme nová přátelství. Vaše předchozí zkušenosti nejsou až tolik rozhodující. Důležité je mít vlastní fotoaparát a srdce otevřené pro službu. Více informací a kontakty na www.clovekavira.cz.

SMĚJEME SE S REDAKČNÍ RADOU

Modlitba programátora:
„Ve jménu Otce, Syna i Duchu Svatého. Enter.“

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí farníci,
jeden z farníků mi přinesl knihu s doporučením, ať si ji přečtu, že to stojí za to. A je to tak. Mnoho jsem z ní načerpala. Je nově zařazena do farní knihovny i pro vás.

Pavel Hověz

Velké dobrodružství

Cesta 2024, 270 stran a fotografie

Mnoho lidí, kteří by dali svůj životní příběh na papír, by vytvořilo přítažlivou knihu. Protože život je zajímavý. Kněz Pavel Hověz se navíc vyjadřuje jednoduše, nepřikrašluje, neboť jeho zážitky mluví samy za sebe. Velkou část svého života prožil za doby komunismu (nar. 1954). Vypráví o tom, jak mu příchod sovětské armády v roce 1968 překazil v dětství jeho první „čundr“. Jak silně vnímal nepravdivost toho, co dětem a studentům bylo ve školách předkládáno. Líčí vojenskou službu, mj. i u pohraniční stráže, kde ho bolestně zasáhl stav opuštěných kostelů, a další okolnosti, které formovaly jeho osobnost, až postupně dozrál k rozhodnutí pro kněžství. Na kněze byl vysvěcen v roce 1980.

Život věřícího člověka v komunismu byl každodenně, někdy jemně a jindy silně dobrodružný, pokud svou víru žil opravdově. Život kněze v té době vyžadoval velkou odvahu a vynalézavost, aby mohl dobře fungovat. Duchovní byli neustále pod skrytým dohledem i šikanou StB. Navíc i mezi kněžími byli (většinou ne dobrovolně) spolupracovníci režimu, tedy nikdo nevěřil nikomu. Otec Hověz se věnoval nejen farníkům, ale i obnově a úpravám kostelů, v té době jak jinak než svépomocí. V roce 1988 se mu podařilo téměř nemožné – vycestovat do zahraničí s cílem navštívit Řím a setkat se s papežem Janem Pavlem II. Po sedm let zajišťoval duchovní službu Čechům v Německu: velmi zajímavá zkušenost s věřícími v emigraci. Už od devadesátých let se v jeho životě objevuje brněnský kostel v části Lesná, k jehož výstavbě přispěl svým nezlomně aktivním přístupem. Farnost Lesná byla P. Hovězovi svěřena a působil v ní dlouhých 16 let.

Životopis je bohatý i na informace o lidech, se kterými otec Hověz spolupracoval: zajímavé osobnosti i někteří, které známe minimálně z doslechu – např. Anton Hart, Ludvík Kolek, P. Bohumír Vitásek, Vladimír Neuwirth, P. Alois Krchňák...).

Otec Hověz jako hluboce věřící člověk vnímal Boží pomoc a provázení, často o tom píše. Zpětně si uvědomuje, jak ho Bůh už dopředu připravoval na nejrůznější situace, které v jeho životě plného dobrodružství později nastaly. Bůh miluje každého a každý jsme takto v jeho péči, nepochybujeme o tom.

UKÁZKY Z KNIHY:

Když jsme na faře dělali rekonstrukci rozvodů vody, byl velký problém sehnat nutný materiál. Plastové rozvody, jaké se vyrábějí dnes, tehdy ještě nebyly. (...) Jeden spolubratr mi poradil, ať to vyhlásím v kostele a uspořádáme jejich sbírku. Skutečně se jich pak nashromáždilo potřebné množství. Dalším problémem byly šestimetrové vodovodní trubky. Nakonec jsem zjistil, že nějaké mají až v Nových Syrovicích u Moravských Budějovic. Ale ještě nebylo vyhráno. Problémem byla doprava. Legálně to téměř nešlo, dopravců bylo málo a muselo by se to plánovat dlouho dopředu. (...) Musel jsem jednat rychle, nebyli ochotni nám ty trubky rezervovat. (...) Jeden spolubratr mi navrhl vskutku kuriózní způsob. Přivázat trubky pod auto. Zoufalá doba vyžaduje zoufalé činy. A tak jsem ty trubky takto bizarním způsobem převezl opatrnou jízdou asi padesát kilometrů ve své „stopětce“. (...) Naštěstí mne při tom nechytili policajti. Asi by to v jejich očích neobstálo.

Velmi na nás zapůsobil hlavně dr. Zvěřina, jedna z největších postav tehdejší církve u nás, nadšený vyznavač Krista a neúnavný bojovník proti bezbožeckému režimu. Byl téměř 14 let vězněn, jen krátce kolem roku 1968 mohl veřejně působit, pak musel jít do důchodu a opět byl sledován a pronásledován. Při tom dokázal jezdit po republice a konat tajné semináře, kde vyučoval „teologii agapé“ (teologii křesťanské lásky) a ovlivnil mnoho kněží

a křesťanských laiků u nás i na Slovensku. Vzpomínám, jak nám jednou vyprávěl, že ho stále obtěžují estébáci, kteří si sami uvědomovali, že to s jeho pronásledováním přehánějí. Řekli mu: „My víme, že nás musíte nenávidět!“ A otec Josef jim odpověděl: „Pánové, takovým negativním citem bych si nepošpinil své srdce!“ Jsem přesvědčen, že to byla pravda. (...) O svém věznění mluvím jako o „vysoké škole života“. Občas tento příklad uvádím někomu, kdo je v pokušení neodpustit a nenávidět. „Takovým negativním citem bych si nepošpinil své srdce!“ Otec Josef byl pro nás velkým vzorem.

V souvislosti s „dušičkami“ vám chci připomenout knihu v naší farní knihovně **Duše v očistci** od Marie Simmaové (1915–2004, Rakousko), ženy, kterou duše vyhledávaly po mnoho let, aby jim pomohla.

Přeji vám prožít měsíc listopad s myšlenkou a modlitbou na všechny, kteří nás již předešli.

knihovnice Marie

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

HEJČÍN:

Každý pátek po skončení večerní mše svaté je v hejčínském kostele příležitost do 21 hodin k **tiché adoraci**. V pátek 22. listopadu od 20.15 hodin budou do adorace vkládány **modlitby za farnost**. V pátek 6. prosince od 20 do 21 hodin bude **večer chval**.

Setkání maminek s malými dětmi se konají ve čtvrtek od 9 hodin dopoledne v místnosti nad sakristií. Náplní je společná

modlitba, sdílení, hraní. Kontakt pro případné dotazy: Zuzka Filipová, e-mail: filipova.zuzka@seznam.cz.

Modlitby matek bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: coufalova.vera@seznam.cz.

Do čtvrtka 8. listopadu lze získat **odpustky pro duše v očistci**. Při splnění tří obvyklých podmínek – svatá zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce – lze denně získat **plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci**, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé. V ostatních dnech lze takto získat **odpustky částečné**. K získání plnomocných odpustků je zároveň nutné hluboké obrácení a nemít zalíbení v žádném hříchu, jinak jsou odpustky pouze částečné.

Setkání pastorační rady farnosti Hejčín se uskuteční ve středu 6. listopadu.

Mše svatá za dobrodince opravy hejčínských varhan bude v sobotu 16. listopadu v 8 hodin. Další pak ve středu 4. prosince v 17.30 hodin.

Společné udílení svátosti pomazání nemocných bude v neděli 17. listopadu. Zájemci, запиšte se prosím na seznam na stolku v kostele a připravujte se osobní modlitbou a přijetím svátosti smíření. V našem kostele se zpovídá ve všední dny půl hodiny přede mší svatou.

Sbírka na křesťanská média proběhne v neděli 17. listopadu při všech bohoslužbách.

Od neděle 17. listopadu do soboty 23. listopadu je **Týden modliteb za mládež**. V neděli 24. listopadu je **39. světový den mládeže**.

Úklid kostela proběhne v úterý 19. listopadu od 16.30 hodin. Pokud můžete přijít, budete vítáni.

Setkání ekonomické rady farnosti Hejčín se uskuteční ve středu 20. listopadu.

V neděli 24. listopadu budeme slavit **slavnost Ježíše Krista Krále**, proto po mši svaté v 10 hodin vykonáme **obnovu zasvěcení lidstva Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu**.

Farní spoření se uskuteční při bohoslužbách v neděli 24. listopadu.

Veřejná připomínka lidí pronásledovaných pro víru – takzvaná „**Červená středa**“ – se letos uskuteční ve středu 27. listopadu.

V sobotu 30. listopadu bude možnost si v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií od 15 hodin **vyrobit adventní věnec**. Kromě toho se budou vyrábět benefiční adventní věnce. Výtěžek z jejich prodeje bude použit Charitou Olomouc. V případě, že si chcete vyrobit i věnec pro sebe, doneste si prosím vlastní korpus a svíčky i ozdoby. ***Kdo by měl zájem nějaký věnec si koupit, zapište se do soboty 16. listopadu do seznamu na stolečku vzadu v kostele.*** Více informací najdete uvnitř zpravodaje.

V neděli 1. prosince je 1. neděle adventní. Při mši svaté **požehnáme adventní věnce**. Obřad žehnání je hned na začátku bohoslužby, pohlídejte si, abyste přišli včas.

V adventu bude opět probíhat **putování obrazu Svaté rodiny po rodinách** ve farnostech Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov. Podrobné informace a rozpis najdete ve správný čas v kostele a rovněž na internetových stránkách

www.farnost-olomouc-hejcin.cz a <https://farnosthorka.web-node.cz>.

Návštěva nemocných před prvním pátkem v měsíci proběhne ve čtvrtek 5. prosince, další pak ve čtvrtek 2. ledna.

V sakristii hejčínského kostela, nejlépe po mši svaté, je možné zapisovat **úmysly mší svatých do konce roku 2024**.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

V neděli 3. listopadu bude v 15 hodin na hřbitově v Horce nad Moravou **pobožnost za zemřelé**.

Setkání pastorační rady farnosti Horka nad Moravou se uskuteční v úterý 5. listopadu.

Společné udílení svátosti pomazání nemocných bude v neděli 17. listopadu. Zájemci, запиšte se na seznam na stolku v kostele a připravujte se osobní modlitbou a přijetím svátosti smíření. V horeckém kostele se zpovídá ve všední dny půl hodiny přede mší svatou.

Sbírka na křesťanská média proběhne při bohoslužbě v neděli 17. listopadu.

V sobotu 30. listopadu od 16.30 hodin proběhne ve farní místnosti zábavné posezení, tzv. **církevní silvestr**.

V neděli 1. prosince se bude v horeckém kostele sv. Mikuláše v 15 hodin konat již tradiční **adventní koncert**. Na neděli 5. ledna 2025 v 15 hodin připravujeme **Tříkrálové zpívání koled u jeslíček**.

KŘELOV:

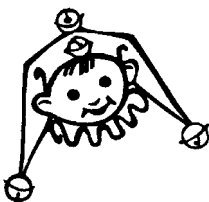
Srdečně zveme v neděli 24. listopadu v 17 hodin do kostela sv. Jiljí v Křelově na **koncert skupiny Gankino Quintet**.

Jde o mladou mezinárodní kapelu založenou studenty konzervatoře Pardubice. Vznikla na podzim roku 2022 pod vedením pedagoga a akordeonisty Jakuba Jedlinského a je složena z těchto členů: Anabel De Luca – housle, Anežka Šolcová – klarinet, Anastasija Myronchuk – akordeon a zpěv, Jakub Janiček – kontrabas a Filip Novák – kytara. Cílem jejich hudební činnosti je prozkoumávat a reinterpretovat bohatství etnické hudby a jazzové improvizace, která je inspiruje rovněž k vlastní tvorbě.

Akce se koná pod záštitou farnosti a obce Křelov-Břuchotín. Vstupné dobrovolné.

* * *

JINÉ POZVÁNKY:

Kašpárkova říše: Od neděle 3. listopadu do neděle 24. listopadu vždy v 15 hodin děti uvidí představení s hudebním zaměřením – *Nevěsta na prodej* a *Když jsem já sloužil*. Od neděle 1. prosince do neděle 5. ledna 2025 bude představení *Vánoce pejska a kočičky*.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín,
Horka nad Moravou a Křelov.

Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1,
779 00 Olomouc 9,

tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,

internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner,
Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2024.

Příští číslo: 1. prosince 2024, redakční uzávěrka: 20. listopadu 2024.